Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Ķimikāliju aģentūras 2016. gada 7. jūlija lēmumu, saskaņā ar kuru prasītāju turpina uzskatīt par lielu uzņēmumu, kā rezultātā prasītājai nav tiesību pretendēt uz vidējiem uzņēmumiem paredzēto samazināto maksājumu, kā arī atļaut šī lēmuma piemērošanas apturēšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja norāda, ka atbildētāja ar iepriekš minēto lēmumu un rīcību ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras un pārkāpusi tiesiskuma un tiesiskās noteiktības principus.

Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja, pārbaudīdama mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) statusu, nav pareizi novērtējusi prasītājas uzņēmuma neatkarību un aprēķinos nepareizi iekļāvusi vairākus darbiniekus un prasītājas, kā arī tādu iespējami saistīto uzņēmumu vai partneruzņēmumu ikgadējo apgrozījumu, kuri atbilstoši Komisijas Regulai (EK) Nr. 340/2008 vai Komisijas Ieteikumam 2003/361/EK neesot saistīti ar prasītājas uzņēmumu vai tās partneruzņēmumiem.

Prasītāja apgalvo, ka tās paziņojums par uzņēmuma nepareizo lielumu, ko tā iesniedza pēc atbildētājas 2016. gada 2. jūnija aicinājuma, būtībā tika pausta, paļaujoties uz atbildētājas vērtējumu un samazinātas maksājuma apsolījumu.

Prasītāja norāda, ka tās reģistrācija ir tikusi apturēta un ka tā ir skaidri informējusi atbildētāju par to, ka tā attiecīgos izstrādājumus (reģistrējamas vielas) kopš 2011. gada vairs neražo.

Prasītāja apgalvo, ka no Komisijas Regulas (EK) Nr. 340/2008 13. panta 4. punkta izriet, ka tiesības uz samazinātu maksājumu par reģistrāciju rodas tad, ja ir iespējams šādas tiesības pierādīt, un ka tāpēc, pretēji atbildētājas apgalvojumiem, esot jāļauj prasītājai iesniegt šādus pierādījumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 9. septembrī – *ClientEarth*/Komisija

(Lieta T-644/16)

(2016/C 402/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ClientEarth* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – O. *Brouwer*, advokāts, un N. *Frey*, *Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt atbildētājas lēmumu atteikt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulai (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ([1]), kas prasītajai ir paziņots 2016. gada 1. jūlijā ar vēstuli, kuras atsauces numurs ir C(2016) 4286 *final*;

— piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. pantam, tai skaitā lietā iestājušos personu izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā ir nepareizi piemērots *starptautisko attiecību izņēmums* (Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums), un ka nav norādīts pamatojums:

   — Komisija nav pierādījusi starptautisko attiecību izņēmuma piemērojamību. Tā it īpaši nav pierādījusi, kā tādu tīri juridiska rakstura dokumentu izpaušana, kuros ir izklāstītas pārdomas par ES tiesībām, pati par sevi var atklāt stratēģiskos mērķus, kurus Eiropas Savienība cenšas īstenot sarunu laikā, un kā tā vājina Komisijas stāvokli sarunās. Komisijai ir saistošs tiesiskuma princips, un tā nevar veikt sarunas par starptautiskiem līgumiem, kuri būtu pretrunā ES tiesībām. Prasītāja turklāt apgalvo, ka uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu (un uz citiem izņēmumiem) nevar atsaukties mūžīgi, t.i., kamēr vien Komisija kaut kur veic sarunas par citiem starptautiskiem līgumiem. Komisija turklāt nav sniegusi pamatojumu tam, kā pieprasīto dokumentu izpaušana varētu konkrēti un faktiski apdraudēt sabiedrības intereses attiecībā uz starptautiskajām attiecībām.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā ir nepareizi piemērots juridisko konsultāciju izņēmums (Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrais ievilkums), un ka nav norādīts pamatojums:

   — Komisija nav pierādījusi, ka pastāv saprātīgi paredzams, nevis tikai tīri hipotētisks risks, ka pieprasīto dokumentu izpaušana apdraudētu tās intereses saņemt atklātas, objektīvas un visaptverošas juridiskas konsultācijas.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā ir nepareizi piemērots *lēmumu pieņemšanas procesa izņēmums* (Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmā daļa), un ka nav norādīts pamatojums:

   — Komisija nav paskaidrojusi, kā piekļuve pieprasītajiem dokumentiem varētu konkrēti un faktiski kaitēt lēmumu pieņemšanas procesam.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā ir nepareizi piemērots sevišķu sabiedrības interešu kritērijs, un ka nav norādīts pamatojums:

   — pastāv sevišķas sabiedrības intereses, jo izpaušana ļautu apspriest iespēju vērsties tiesā, it īpaši iespēju vērsties valsts tiesās (un to lomu), un nepieciešamību saglabāt ES tiesību vienotību un autonomiju. Šie jautājumi ir tiešās ES pilsoņu un NVO (kā prasītāja) interesēs.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts (daļēja piekļuve), un tiek lūgts veikt pierādījumu savākšanas pasākumu:

   — prasītāja apgalvo, ka Komisija nav izvērtējusi iespēju piešķirt daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem vai jebkurā gadījumā – nav to izvērtējusi atbilstoši attiecīgajam juridiskajam standartam.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 7. septembrī – *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB*

(Lieta T-645/16)

(2016/C 402/65)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG* (*Bregenz*, Austrija) (pārstāvis – *G. Eisenberger*, advokāts)